Poljanci v španski družbi

Za mlade Evropejce ni ovir

Na ljubljanski gimnaziji Poljane imajo vsako leto mednarodno izmenjavo, v kateri sodelujejo tretji letniki. Minuli teden je 30 dijakinj in dijakov ter njihovih družin gostilo vrstnike iz španske Pamplone. Teden je bil razdeljen na ekskurzije, na katerih so si ogledali kotičke Slovenije, spoznavanje življenja pri družinah in delavnice, na katerih so se lotili prehrane. »Vesela sem, da so dijaki sposobni vsakdanje življenjske komunikacije v tujem jeziku,« pravi profesorica španščine Natali Žlajpah. Doda, da so izmenjave krasna priložnost za razvijanje strpnosti in razumevanja med ljudmi iz različnih kulturnih okolij. Preverili smo, kako so mladi čisto zasebno še gradili mostove in kako trdne vezi lahko stketa vroč španski temperament in pregovorna slovenska zadržanost.

Piše: **Klavdija Miko**
Foto: **Igor Zaplatil**

Juca Bonaca in Olaia Irigoien sta hitro ugotovili, da sta si značajsko v marsičem podobni.

JUCA BONACA IN OLAIA IRIGOIEN

Mladi Slovenci so prijazni, odprti in razgledani

»Fenomenalno je,« navdušenja ne skriva Olaia. Ljubljana jo je, če verjamete ali ne, prevzela tudi s cerkvami. Sakralni objekti so v evropskem prostoru neprecenljiva dediščina in pomemben del kulture tudi za neverujoče – kot seveda v Španiji. »Pa sneg. Vsepovsod sneg.« Jasno, kako drugače od Pamplone. »Izkušnja je izjemna,« pravi Juca, Olaianina slovenska gostiteljica. »Potisne te v drug svet. Nekdo pride k tebi domov, kar pomeni, da tičita skupaj štiriindvajset ur na dan. Res pester teden je za nami. Ogromno smo se naučili drug od drugega.« Zanimivo je, da se morajo španski dijaki na izmenjave prijaviti, v pare so razdeljeni po primerjanju izpolnjenih vprašalnikov. »Midve sva se še pred osebnim srečanjem spoznavali po elektronski pošti,« pravi Juca. In kaj je Olaio vodilo k izbiri slovenske prijateljice? »V šoli so nas vprašali, kdo si želi spoznati Slovenijo in vzpostaviti stike z vrstniki. Rada potujem in zdaj sem tu. Želim si, da bi bilo najino prijateljstvo dolgotrajno.« Juca ne skriva, da sta si značajsko v marsičem podobni. Sicer je Olaia leto mlajša, a nič ne de. »Radi se zabavava,« se posmeje Juca. Ah, mladost. »Peljali smo jih ven, da so videli, kako zvečer utripa slovenska prestolnica.« To poleg spoznavanja kulturne, arhitekturne, naravne in še katere plati države pod Alpami spada zraven – k slikovitejši razglednici.

»Špansko nočno življenje je pestrejše.« O tem seveda nihče ne dvomi. »Za zabave so rezervirani konci tedna. Večerno druženje se začne krepko po enajsti zvečer.« Pa se vmeša Juca: »In zdržijo precej dlje kot mi. Pozno v jutranje ure, če je treba.« Kako bi Olaia strnila opažanja o generaciji slovenske mladine v tri besede? »Prijaznost. Odprtost. Razgledanost.«

MANCA ZEMLJIČ IN MAITANE FAGOAGA CUMBA

Znanje jezikov je prednost

»Vesela sem, da sem imela priložnost spoznati nove prijatelje, obiskati različne kraje in se nekoliko vklopiti v vsakdan slovenskega življenja,« opisuje Maitane. Kot druge mlade Španke je tudi njo prevzel sneg. Pa gore. Prisrčen je bil športni dan na Gorenjskem. »Dekleta so v en glas rekle, da se bodo s svojimi partnerji oziroma možmi enkrat zagotovo vrnile na Bled in v Bohinj, ker je tako romantično,« razkrije Manca. »Kot iz pravljice,« prikima Maitane. Pokrajina jo je nedvomno očarala, kako pa so se odrezali

slovenski fantje? »No, čednejše sem videla v Italiji.« Prav nič diplomatsko.
»Zanimivo pri komunikaciji je, kako enostavno je pravzaprav presekati jezikovne ovire,« povzame Manca. »Mi ne govorimo odlično špansko, oni pa ne dobro angleško. Treba se je prilagajati.« Najstnici sta se ujeli in odprto spoznali druga drugo. »Gotovo je ena največjih razlik v prehranjevanju,« strne Manca. »Čeprav imajo radi meso, kar naj bi bilo tudi značilno za Slovence, so težave.« In kako so zadrego rešili pri Manci doma, kjer je Maitane med slovenskim obiskom bivala? »Jedilnik je bil obarvan italijansko, pa je šlo.« Manca je bila že dvakrat v Barceloni, in ko bo marca vrnila obisk pri španski vrstnici, težav s pokušanjem tipičnih jedi bržkone ne bo imela. »Kje pa,« se glasno posmeje.
Na gimnaziji Poljane so imeli najrazličnejše delavnice. »Pri nas pri pouku ne smemo imeti mobilnikov, v vseh razredih nimamo videoprojektorjev pa tudi organizirane šolske prehrane ne,« našteva Maitane. V hipu se spomni še nečesa, kar pa ni ravno povezano s šolo. »V Sloveniji je vse ceneje.« Sta dekleti torej mrzlično nakupovali? »Jasno,« sledi glasen smeh. »Kupila sem si plašč, majice, brezrokavnik, krilo,« pove Maitane. Nedeljo, dan pred kulturnim praznikom, so mladi Baski preživeli s slovenskimi družinami. »Z mami sva se odločili, da Maitane pokaževa Primorje. Mahnile smo jo v Korte na kosilo, se sprehodile po Portorožu, pot domov nas je vodila prek Trsta. Zdaj šele moja gostja ve, kako majhna je Slovenija. Hitro jo prevoziš po dolgem in počez.« Pa hvala za konec? »Slovenščina je težak jezik. Nobene besede se nisem naučila. Razen … *Finoča*,« pove Maitane. »Dobro, menda ni čisto slovenskega izvora. Kaj pomeni? Denimo, Manca je *finoča*.«

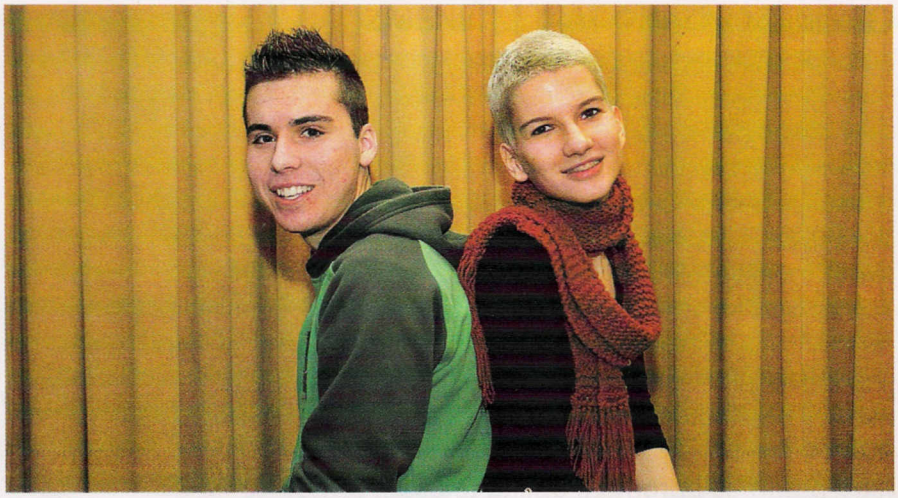

David Celigueta in Nina Kanc: Poljub na lice je med Baski del pozdrava, zato je v Sloveniji včasih nastala zadrega.

NINA KANC IN DAVID CELIGUETA

Rokovanje in poljuba

Šestnajstletni David si posebnega spominka iz Slovenije ni kupil. »Zato pa sem posnel čudovite fotografije in v spominu mi bo za zmeraj ostala čudovita izkušnja. Močno sem si želel doživeti nekaj drugačnega in spoznati novo državo, kulturo, drugačno od svoje. To mi je uspelo.« Našteje, da je bil že v Turčiji, Italiji in Veliki Britaniji. »Slovenci ste podobno kot Italijani odprti, Britanci so bolj zadržani pri navezovanju stikov.«
»Na začetku je morda bila zadrega. Občutek imaš, da moraš govoriti, samo da ni tišine,« pravi Nina. »Prej sva si dopisovala, on me je, denimo, vprašal, kaj bomo počeli, jaz pa sem mu med drugim zapisala, naj s seboj prinese predvsem topla oblačila.« Snega tudi David ne bo pozabil. »Toliko ga še nisem videl.« Pa hrana? »Super. Ninini starši odlično kuhajo.« A Nina ne skriva: »Imeli smo spoznavno večerjo z značilno slovensko hrano. Mi smo še kar uživali v kislem zelju in žgancih, Španci pa niso ravno vsega pojedli.«
Krajše izmenjave so kajpak priložnost za spoznavanje značilnosti posameznih območij, bržkone predvsem kulturnih. Kaj je Davida najbolj presenetilo? »Slovenci se rokujemo, ko koga spoznamo, oni na lica tlesknejo dva poljuba, razen ko gre za dva moška,« povzame Nina. »Ja, ob takšni priložnosti je bilo komu kar malo nerodno,« se nasmehne David.

Manca Zemljič in Maitane Fagoaga Cumba se strinjata, da sta Bled in Bohinj med najbolj romantičnimi kraji na svetu.